OPTIMIZAREA CALITĂȚII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PROFESIONAL-TEHNIC PRIN COOPERAREA CU INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ

Viorica GORAȘ-POSTICĂ,
dr. hab. în științe pedagogice, prof. univ.,
Universitatea de Stat din Moldova
ORCHID ID: 0000-0001-9096-621X
E-mail: *vpostica@prodidactica.md*

Tatiana NICULCEA,
doctorandă, metodist principal CFCL,
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”
ORCHID ID: 0000-0002-8502-0259
E-mail: *niculceat@gmail.com*

Rezumat. *Accelerarea procesului de internaționalizare favorizează o expansiune rapidă a colaborării între instituțiile de învățământ profesional și tehnic la scară globală. Cu toate acestea, colaborarea cu instituțiile de educație nonformală rămâne o practică mai puțin dezvoltată, manifestându-se cel mai frecvent prin schimburi de personal și informații. Acest studiu își propune o analiză aprofundată a acestui fenomen, cu scopul de a identifica tendințele actuale și de a schița perspectivele de dezvoltare a cooperării instituționale în acest domeniu. Prin intermediul metodelor de analiză, sinteză, observare, descriere și comparație, studiul urmărește să evidențieze atât aspectele teoretice, cât și cele practice ale acestei relații. În acest articol, veți afla cum programele de educație profesională pot încuraja colaborarea cu alte instituții de învățământ și ce beneficii poate aduce elevilor, profesorilor și angajatorilor.*

Cuvinte-cheie: *cooperare, internaționalizare, instituții de învățământ profesional-tehnic, instituții de educație nonformală.*

OPTIMIZING THE QUALITY OF VOCATIONAL-TECHNICAL EDUCATION THROUGH COOPERATION WITH NON-FORMAL EDUCATION INSTITUTIONS

Summary. *The accelerated process of internationalization is stimulating a rapid increase in cooperation between vocational and technical education institutions globally. However, collaboration with non-formal education institutions remains a less developed practice, most frequently manifesting itself in exchanges of personnel and information. This paper aims to provide an in-depth analysis of this phenomenon with a view to identifying current trends and outlining prospects for the development of institutional cooperation in this field. Using methods of analysis, synthesis, observation, description and comparison, the study aims to highlight both the theoretical and practical aspects of this relationship. In this article, you'll find out how vocational*

education programs can encourage collaboration with other educational institutions and how it can benefit students, teachers and employers.

Keywords: *cooperation, internationalization, technical vocational education institutions, non-formal education institutions.*

Introducere

În pofida extinderii rapide a educației în întreaga lume, țările industrializate au rămas cu zeci de ani înaintea țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește dobândirea de cunoștințe. În condițiile dezvoltării rapide a proceselor de internaționalizare, amploarea cooperării instituțiilor de învățământ profesional-tehnic cu instituțiile de educație non-formală crește într-un ritm rapid.

În prezent, practica cooperării instituțiilor de învățământ profesional-tehnic cu instituțiile de educație non-formală este cel mai des întâlnită sub formele: schimbului de experiență actorii interesați de învățământul profesional-tehnic (elevi, profesori / maiștri, oameni de știință); organizarea de conferințe, mese rotunde, simpozioane; schimbul de informații și date privind îmbunătățirea eficienței procesului educațional. Prin urmare, lista tipurilor de cooperare menționate mai sus nu este exhaustivă și este actualizată constant.

Luând în considerare cele de mai sus, finalitatea relevantă a cercetării noastre se axează pe identificarea principalelor aspecte ale cooperării instituțiilor de învățământ profesional-tehnic cu instituțiile de educație non-formală.

Repere conceptuale

În general, în pedagogia tradițională, se cunosc trei forme majore de educație, și anume formală, non-formală și informală. Educația formală este asociată cu școlile și instituțiile de formare, în timp ce educația non-formală este conectată la comunități și organizații. În cele din urmă, educația informală este legată de medii informale, cum ar fi cercul de prieteni, familie, muncă, medii sociale.

Educația formală este un model educațional organizat, structurat și administrat prin legi și sub rezerva unor obiective, metodologie și conținut stricte ale curriculumului. În general, această formă de educație implică instructorul, elevii și instituția. Participanții așteaptă să participe la cursuri, să se supună evaluării care este menită să ia învățarea la următoarea etapă și are ca rezultat obținerea de diplome [1]. Din păcate, acest sistem dă vina pe elevi pentru eșecuri, dar nu ține cont de standardele elevilor și de subiectivități. În plus, elevii, în multe cazuri, nu reușesc să fie participanți activi în procesul de învățare. Metodologia de predare nu este suficient de participativă și creativă, iar principiile de bază ale învățării

active și obiectivele personale de creștere personală ale elevilor sunt, deseori, neglijate.

Educația non-formală este în multe privințe diferită de educația formală. Este flexibilă în ceea ce privește programe și metodologie, dar învățarea în aceste medii nu este întâmplătoare, ci este organizată intenționat. Nevoile și interesele elevilor sunt plasate în centru și intervalul de timp lipsește. În plus, contactul dintre elevi și instructori este semnificativ mai mic și cea mai mare parte a învățării se întâmplă în afara clasei și instituțiilor. În timp ce educația formală nu are latura practică a cunoștințelor, educația non-formală se concentrează pe competențe și dezvoltarea atitudinilor precum toleranța care sunt vitale pentru succesul viitor. Studiile sugerează că nevoile elevilor sunt mai bine satisfăcute prin educație non-formală, care le permite să se cunoască mai bine pe ei înșiși și lumea. În general, educația non-formală se concentrează pe elev, este deschisă și flexibilă la nevoile și interesele acestuia și răspunde rapid la nevoile în schimbarea/transformarea personalității și societății [1].

Educația informală, conform misiunii sale conceptuale, nu urmează un plan, se întâmplă în toate mediile, iar actul de învățare, de obicei, este unul neprogramat, inconștient. În educația informală, responsabilitatea pentru învățare revine elevului. Greșelile sunt apreciate și sunt considerate vitale pentru învățare, mai multe erori însemnând mai multă învățare. Această formă de educație, în cele mai multe cazuri, se întâmplă între prietenii, familii și medii sociale, de lucru [2].

Politicile educaționale actuale sunt, în majoritatea contextelor, deficitare, pentru că nu utilizează/valorifică potențialul sinergic în învățarea formală și informală. Studiile anterioare susțin în mod convingător că sistemele de educație formală resimt eșecul de a satisface pe deplin cerințele elevilor și societății. Nevoia tot mai mare de a oferi mai mult și mai bine pentru un număr tot mai mare de elevi, în special în țările în curs de dezvoltare, îndeamnă la alternative care merg dincolo de educația formală în abordarea acestor probleme. Experții susțin că educația formală, în comparație cu educația non-formală, este o alternativă eficientă pentru a lega educația și dezvoltarea națională. În plus, educația non-formală, axată pe nevoile vieții reale, încurajează inovația și oferă rezultate pe termen scurt și realizări pe termen lung.

Cooperarea dintre instituțiile de învățământ profesional-tehnic și instituțiile de educație non-formală este o formă de cooperare care are loc între instituții, pentru a satisface nevoile elevilor. Consorțiile de instituții de învățământ au fost o realitate globală încă din ultimele decenii ale secolului al XX-lea. Formele de cooperare s-au extins semnificativ și includ „tehnologia, cum ar fi laboratorul, biblioteca electronică, sistemul de învățare online, datele computerizate ale elevilor etc.” [3]. Astfel,

instituțiile de învățământ profesional-tehnic colaborează cu cele de educație non-formală pentru a spori integrarea acestor forme de educație.

Un alt motiv pentru cooperare este dezechilibrul dintre țările în curs de dezvoltare și țările avansate în ceea ce privește formarea (organizarea, lipsa cercetării de calitate, programele de formare de calitate modestă din țările în curs de dezvoltare; nevoia de forță de muncă și talente de calitate din țările avansate). Acest lucru conduce la apariția conceptului de mobilitate a elevilor, care este un instrument pentru rezolvarea acestor probleme și a dezechilibrului dintre țări. Utilizarea conceptului de mobilitate este posibilă în condițiile unei reglementări juridice eficiente [4] [5].

A treia problemă a cooperării constă în obstacolele în calea cooperării instituțiilor în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea [6]. În același timp, schimbul de experiență și de cunoștințe este recunoscut la nivel internațional ca o prioritate și un motiv pentru cooperarea abordată de noi [7].

Analiza aspectelor teoretice ale cooperării între instituții în cadrul determinării tendințelor actuale și a perspectivelor viitoare de dezvoltare a acestor relații necesită o revizuire a unei serii de studii realizate de cercetători în acest domeniu.

Pe baza celor de mai sus, trebuie remarcat faptul că cercetătorii susțin că o cooperare eficientă între instituțiile de învățământ profesional-tehnic și instituțiile de educație non-formală ar trebui să fie privită prin prisma transferului de cunoștințe, a culturii și alegerea partenerilor. Astfel, parteneriatele contribuie la dezvoltarea instituțiilor de învățământ profesional-tehnic, nivelul de inovare și cercetare, îmbunătățesc calitatea serviciilor educaționale, precum și creează condiții adecvate pentru schimbul de resurse.

În acest sens, studiind problemele cooperării între instituțiile de învățământ profesional-tehnic și instituțiile de educație non-formală, susținem că introducerea programelor de studii acreditate în procesul educațional se realizează, ținând cont de tendințele actuale de internaționalizare a învățământului profesional.

Chetro-Szivos [8] remarcă faptul că: „parteneriatele între instituții pot insufla viitorilor lideri valorile și cunoștințele necesare pentru a construi un viitor durabil”. În plus, cercetătorul subliniază că intensificarea cooperării între instituții implică modernizarea învățământului. Diversele proiecte de cooperare între instituțiile de învățământ privind dezvoltarea și schimbul academic sunt, de asemenea, dezvoltate și implementate în cadrul cooperării interinstituționale.

Echipa de cercetători [9], în contextul studierii problemelor de cooperare între instituțiile de învățământ profesional-tehnic, afirmă că cea mai optimă modalitate de a obține informații privind principiile și caracteristicile cooperării între instituțiile de învățământ profesional tehnic, precum și date privind statutul

și nivelul de mobilitate între acestea, este participarea la procesele care au loc în sistemul IRO, special conceput pentru cooperarea instituțiilor de învățământ profesional-tehnic.

Cum pot colabora programele de învățământ profesional cu alte instituții de învățământ?

Curricula de educație profesională poate oferi abilități și acreditări valoroase elevilor care doresc să urmeze anumite cariere sau să avanseze în cele actuale. Cu toate acestea, învățământul profesional nu este un sector izolat al sistemului educațional. Poate beneficia de colaborarea cu alte instituții de învățământ, cum ar fi școli, colegii, universități și furnizori de educație pentru adulți.

1. De ce să colaborăm?

Colaborarea între programele de învățământ profesional și alte instituții de învățământ poate avea multiple beneficii pentru toate părțile interesate implicate. Pentru elevi, colaborarea poate oferi mai multe oportunități de a accesa diferite tipuri de educație, cum ar fi academică, tehnică sau profesională. De asemenea, poate facilita recunoașterea și transferul de credite, competențe și calificări la diferite niveluri și sectoare de educație. Pentru profesori, colaborarea poate permite schimbul de resurse, expertiză și cele mai bune practici. De asemenea, poate promova inovația și îmbunătățirea calității în proiectarea, livrarea și evaluarea curriculumului. Pentru angajatori, colaborarea poate ajuta la alinierea programelor de educație profesională la nevoile și așteptările pieței muncii. De asemenea, poate sprijini dezvoltarea unei forțe de muncă calificate și adaptabile, care poate face față provocărilor economiei în schimbare.

Programele de formare profesională își pot spori impactul prin colaborarea cu alte instituții de învățământ. Această colaborare poate lua forme pragmatice, cum ar fi schimbul de resurse, organizarea de ateliere și seminare, master-class-uri, programe de schimb de profesori, parteneriate cu industria, utilizarea platformelor online comune, acorduri de dublă diplomă și formarea de grupuri de cercetare prin colaborare. Aceste inițiative promovează diversitatea abordărilor pedagogice, oferă oportunități concrete elevilor și consolidează legăturile dintre educație și industrie, contribuind astfel la o formare profesională mai cuprinzătoare și mai relevantă.

Trebuie de încurajat profesorii de specialitate să participe mai activ la programele de dezvoltare profesională oferite de colegii și universități. Acest lucru îi poate ajuta să rămână la curent cu cele mai recente metodologii de predare, tendințe din industrie și progrese tehnologice, îmbogățindu-și practicile de instruire. Dezvoltarea proiectelor transversale necesită colaborarea între elevii din învățământul profesional și elevii din alte discipline academice.

Programele de învățământ profesional pot colabora cu companiile prin parteneriate, în special în perioada activităților aplicative si a stagiilor de practică, dar nu numai.

Prin intermediul unor programe de educație profesională, se poate colabora cu alte instituții de învățământ într-o varietate de moduri. Ei pot colabora cu alte instituții pentru a oferi stagii și oportunități de învățare practică pentru elevi. În plus, ei pot împărtăși resurse și cunoștințe, pot promova schimbul de experiență și pot promova integrarea între diferite niveluri de educație.

Această colaborare poate îmbogăți, dar și provoca cu noi deschideri și oportunități pregătirea elevilor pentru piața muncii.

Colaborarea cu instituții de învățământ profesional și alte tipuri de instituții de învățământ aduce multiple beneficii atât pentru instituțiile implicate, cât și pentru elevi, profesori și întreaga societate. Vă prezentăm câteva argumente evidente pentru a încuraja această colaborare:

- *Îmbunătățirea calității educației.* Colaborarea între instituțiile de învățământ profesional și celelalte instituții de educație aduce un schimb de bune practici, metode inovative și resurse educaționale, contribuind la un proces de învățământ mai eficient.
- *Creșterea relevanței curriculumului.* Prin parteneriate cu instituții de învățământ superior și organizații externe, instituțiile de învățământ profesional pot ajusta curricula pentru a răspunde mai bine cerințelor pieței muncii și nevoilor economiei.
- *Acces la resurse și infrastructură.* Colaborarea permite instituțiilor de învățământ profesional să beneficieze de infrastructura și resursele tehnice ale altor instituții educaționale, cum ar fi laboratoare, săli de clasă specializate sau platforme online.
- *Diversificarea oportunităților de învățare.* Parteneriatele pot oferi elevilor mai multe opțiuni de învățare, inclusiv stagii de practică, schimburi educaționale și cursuri complementare care nu ar fi disponibile într-o instituție izolat.
- *Crearea unui cadru pentru inovație.* Colaborarea între instituțiile de învățământ poate stimula dezvoltarea de programe educaționale inovative și proiecte comune, care să răspundă provocărilor educaționale și sociale actuale.
- D*ezvoltarea unor rețele profesionale.* Elevii și profesorii au oportunitatea de a construi rețele profesionale extinse prin colaborarea cu alte instituții, ceea ce poate duce la dezvoltarea de noi parteneriate, oportunități de carieră și colaborări de cercetare.

- A*cces la finanțare și granturi.:* Colaborarea interinstituțională poate deschide oportunități pentru a accesa fonduri europene sau alte tipuri de granturi destinate educației, cercetării și dezvoltării profesionale.
- P*romovarea mobilității internaționale.* Prin colaborări internaționale, elevii și cadrele didactice pot beneficia de oportunități de mobilitate, schimburi educaționale și stagii în alte țări, ceea ce le poate îmbogăți experiența educațională.
- *Îmbunătățirea angajabilității elevilor.* Colaborarea cu instituții care au legături strânse cu industria și sectorul privat permite instituțiilor de învățământ profesional-tehnic să alinieze programele de formare la cerințele pieței muncii, sporind astfel șansele de angajare ale absolvenților.
- *Sprijin pentru dezvoltarea comunității.* Instituțiile educaționale pot lucra împreună pentru a sprijini dezvoltarea comunităților locale, oferind programe de formare pentru nevoile specifice ale acestora, cum ar fi programe de reconversie profesională sau de dezvoltare a abilităților pentru tineri.

Aceste argumente subliniază importanța colaborării între diverse instituții educaționale pentru a crea un sistem de învățământ mai integrat, adaptabil și performant.

2. Cum să colaborăm?

Autorii programelor de educație profesională pot colabora cu alte instituții de învățământ în diferite moduri, în funcție de obiectivele, contextele și resursele lor. Acordurile de cooperare sunt aranjamente formale care stabilesc condițiile pentru transferul de credite, abilități sau calificări între diferite programe sau instituții educaționale. Programele comune sunt proiectate, livrate și adaptate de două sau mai multe instituții de învățământ din diferite sectoare sau niveluri de educație. În plus, educația continuă oferă elevilor oportunități de actualizare, reactualizare sau dobândire de noi abilități de-a lungul vieții.

O formă bună de colaborare este investiția în învățământul dual [7]. O metodologie inovatoare care aduce piața muncii în formare în timpul absolvirii. Învățământul dual este recunoscut pe scară largă în Germania. Există modelul numit Schulische Ausbildung, un curs profesional destinat elevilor care doresc să experimenteze munca practică cu un volum de muncă împărțit între studii și muncă, astfel încât ceea ce persoana învață la curs, să aplice într-un mod practic în companie [10].

Colaborarea poate veni prin contribuția la parteneriatul dintre instituții.

Stabilirea programelor de integrare, un fel de schimb de bune practici, este o modalitate de a uni „cele două lumi” ale metodologiilor educaționale și ale scopu-

rilor educaționale. În acest fel, ne putem aștepta, cu siguranță, la o „trezire” la elevi la noi abilități și vocații care, la un moment dat, nici măcar nu au fost pe „radar”/în vizorul actorilor implicați. Promovarea integrărilor în acest sens este un instrument care poate aduce rezultate interesante în care toată lumea câștigă, după clasicul principiu al parteneriatului „win/win”.

Colaborarea între instituțiile de învățământ profesional-tehnic și alte instituții de învățământ (superior, general, non-formal etc.) poate adopta diverse forme, care să sprijine atât procesul educațional, cât și integrarea mai bună a elevilor pe piața muncii. Vă prezentăm câteva modalități prin care aceste instituții pot colabora:

- *Parteneriate pentru dezvoltarea curriculumului*. Instituțiile de învățământ profesional-tehnic pot colabora cu universitățile și alte școli pentru a dezvolta un curriculum comun care să răspundă atât cerințelor pieței muncii, cât și standardelor educaționale internaționale. Acest lucru poate include integrarea unor module de formare teoretică avansată, alături de aplicarea practică a cunoștințelor.
- *Stagii de practică și schimburi de experiență.* Elevii din instituțiile de învățământ profesional pot participa la stagii de practică organizate de universități sau organizații partenere, pentru a învăța în condiții de muncă reale. De asemenea, schimburile de experiență între cadrele didactice din diferite tipuri de instituții pot contribui la îmbunătățirea metodelor de predare.
- *Proiecte educaționale comune.* Inițierea unor proiecte comune între instituțiile de învățământ profesional și celelalte tipuri de instituții (ex. școli generale, licee, universități) pentru dezvoltarea de resurse educaționale, cursuri online sau work-shopuri destinate elevilor și cadrelor didactice.
- *Programe de formare continuă și specializată.* Crearea de programe de formare continuă pentru profesioniști, în parteneriate între instituțiile de învățământ profesional și instituții de educație superioară sau organizații non-formale, care să răspundă nevoilor pieței de muncă (ex. cursuri de specializare, reconversie profesională).
- *Crearea unor centre de excelență comune.* Instituțiile educaționale pot colabora pentru înființarea unor centre de excelență sau laboratoare comune care să sprijine dezvoltarea unor domenii specifice (ex. IT, robotică, energie regenerabilă), oferind elevilor acces la tehnologie de ultimă oră și cercetare aplicată.
- *Împărtășirea resurselor educaționale.* Colaborarea poate include schimbul de resurse educaționale (manuale, programe educaționale, platforme

online) între instituțiile de învățământ profesional-tehnic și alte instituții. Acest lucru poate contribui la crearea unui conținut educațional mai variat și mai accesibil pentru toți elevii.

- *Organizarea de evenimente educaționale și târguri de cariere.* Colaborarea între instituțiile educaționale poate duce la organizarea de târguri de cariere, work-shopuri, conferințe sau competiții, care să implice atât elevii din învățământul profesional, cât și pe cei din învățământul superior. Aceste evenimente pot facilita integrarea elevilor pe piața muncii și dezvoltarea unor abilități transversale.
- *Dezvoltarea unor programe de învățare mixtă (blended learning).* Parteneriatele între instituțiile de învățământ pot include integrarea unor programe de învățare mixtă, care combină predarea față în față cu educația online, permițând elevilor să aibă acces la cursuri și resurse educaționale din diverse domenii, pe platforme online comune.
- *Instruire pentru cadrele didactice.* Colaborarea între instituțiile educaționale poate include organizarea de sesiuni de formare continuă pentru profesori, care să le permită să adopte metode didactice inovatoare și să se familiarizeze cu noile tehnologii și instrumente educaționale.
- *Parteneriate cu sectorul privat și organizații externe.* Instituțiile de învățământ profesional-tehnic pot încheia parteneriate cu universități și organizații externe (inclusiv din sectorul privat), pentru a oferi elevilor oportunități de învățare direct în industrie, prin practică sau internship-uri. Aceste colaborări pot ajuta la adaptarea rapidă a curriculumului și la o mai bună pregătire a elevilor pentru piața muncii.
- *Crearea unor trasee educaționale integrate, care să permită elevilor să urmeze simultan cursuri teoretice și practice în instituții diferite, prin acorduri de colaborare între licee, școli profesionale, colegii și centre de excelență*. De exemplu, elevii ar putea participa la un program de învățământ vocațional într-un centru de excelență, colegiu sau școală profesională, în timp ce urmează, parțial, cursuri complementare de teorie sau materii generale la liceu. Aceste trasee educaționale ar putea include, de asemenea, sesiuni de formare la locul de muncă, în colaborare cu parteneri din industrie, pentru a le oferi o pregătire completă. Astfel, elevii ar beneficia de o educație dublă, având atât o pregătire teoretică, cât și una practică, îmbunătățind simultan șansele lor de angajare și adaptabilitatea pe piața muncii. Această abordare ar sprijini dezvoltarea unor competențe diverse și ar ajuta elevii să își construiască

un portofoliu educațional mai complet, fiind pregătiți pentru cerințele diverse ale pieței muncii.

Aceste modalități de colaborare pot contribui la o educație mai integrată, mai relevantă și mai accesibilă pentru elevi, ajutându-i să se pregătească mai bine pentru carierele viitoare.

3. Care sunt provocările?

Colaborarea dintre programele de educație profesională și alte instituții de învățământ poate fi dificilă din cauza lipsei de conștientizare sau recunoaștere a valorii și potențialului acestor programe, a incompatibilității dintre standarde, politici sau proceduri, precum și a resurselor sau capacității insuficiente. Acest lucru poate duce la o lipsă de încredere, respect sau sprijin pentru colaborare, confuzie, inconsecvență sau duplicare pentru elevi și profesori și poate limita domeniul de aplicare, calitatea sau sustenabilitatea colaborării.

Provocarea constă în implementarea învățământului dual, deoarece construcția matricelor curriculare trebuie făcută împreună. Profesioniștii companiei trebuie să colaboreze cu coordonatorii de curs, gândindu-se la subiectele, metodologiile și instrumentele care vor alcătui unitățile/disciplinele curriculare. Este esențial ca ceea ce studiază elevul în clasă să fie direct legat de activitățile profesionale, acesta este un mare diferențial al învățământului dual.

De asemenea, ar fi iminent, să fim foarte clari cu privire la rolul fiecărei instituții în acest proces, ca să înțelegem că este nevoie de un „grup de lucru” pentru a crea tineri și adulți cu cunoștințe teoretice, competențe tehnice, inteligență emoțională, noțiuni de bază de cetățenie, cu un ochi spre sustenabilitate, creativitate și performanță inovatoare, pe lângă tot ceea ce avem nevoie pentru a pune cu adevărat speranța unui viitor mai bun copiilor și tinerilor noștri.

Mediul academic are mari dificultăți în a vedea valoarea inițiativelor mai inovatoare și mai actuale. Doar asta este marea provocare!

Profesorii cu studii depășite de timp, de care avem destui de mulți în sistem, pot vedea inițiativele de educație profesională ca pe o competiție, fiindu-le greu să recunoască, că astfel de inițiative adaugă valoare pregătirii profesionale a elevilor. În opinia noastră, schimbarea mentalității profesorilor este cea mai mare provocare pentru ca sinergia dintre educația formală și non-formală să prospere.

4. Cum să depășim provocările?

Pentru a răspunde provocărilor colaborării, programele de educație profesională și alte instituții de învățământ urmează să adopte o mentalitate și o cultură colaborativă. Aceasta înseamnă că ar trebui să comunice și să se consulte reciproc în mod regulat și deschis, implicând elevii, angajatorii și alte părți interesate. În

plus, ar trebui să se coordoneze și să coopereze între ei în mod eficient, stabilind roluri, responsabilități și așteptări clare pentru fiecare partener. Mai mult, ar trebui să inoveze și să-și îmbunătățească practicile și produsele de colaborare pentru a se adapta la nevoile și cerințele în continuă schimbare. De asemenea, ar fi oportun să caute și să aplice cele mai bune practici și dovezi din cercetare și practică, precum și să învețe din succesele și eșecurile lor, pentru a monitoriza și a evalua rezultatele și impactul colaborării.

5. Care sunt beneficiile pe termen lung?

Colaborarea între programele de educație profesională și alte instituții de învățământ poate duce la o multitudine de avantaje pentru elevi, profesori, angajatori și societate. De exemplu, poate crește accesul și participarea celor care se confruntă cu bariere în sistemul educațional tradițional. Mai mult, poate îmbunătăți învățarea și realizările oferind o educație mai cuprinzătoare care combină teoria și practica. În plus, poate îmbunătăți capacitatea de inserție profesională și mobilitatea, prin dotarea elevilor cu abilități și calificări recunoscute de angajatori. În cele din urmă, se poate consolida colaborarea și inovația între profesori și angajatori prin crearea unei culturi de învățare și îmbunătățire reciprocă.

Astfel, se relevă o relație dialectică între nivelurile de cunoaștere, iar educația profesională trebuie să aibă spațiu de dialog cu educația academică și științifică, deoarece acestea sunt stabilite într-un mod interdependent pentru progresul unei societăți.

Colaborarea este, fără îndoială, o cheie indispensabilă pentru cei care doresc să obțină rezultate remarcabile și de durată în viața elevului, dar și a pieței muncii. Pentru o colaborare de succes, fiecare parte trebuie să aibă cunoștințe și abilități de stăpânire/gestionare a domeniului său, identificându-i lacunele și provocările, pentru a stabili schimburi și complementări în colaborare.

Educația profesională trebuie să fie aliată educației tradiționale, pentru a dezvolta abilități complete, formând cetățeni globali, cu abilități profesionale. Parteneriatul dintre cele două forme de predare-învățare-evaluare este necesar și, fără îndoială, un instrument potrivit.

Este un cerc virtuos, în care toată lumea câștigă: elevii primesc educație relevantă apreciată de piață; companiile primesc noi angajați calificați în funcție de provocările care apar; instituțiile formează elevi mai mulțumiți și acumulează povești de succes, care motivează alți elevi; societatea beneficiază de produse și servicii mai bune!

Concluzii

Dezvoltarea cooperării în domeniul educației profesionale este crucială pentru îmbunătățirea calității și relevanței programelor de formare. Această cooperare poate lua diverse forme, inclusiv parteneriate între instituții de învățământ și întreprinderi, precum și colaborări internaționale.

Educația profesională trebuie să aibă spațiu de dialog cu educația academică și științifică de toate meridianele, deoarece acestea sunt stabilite într-un mod interdependent pentru progresul unei societăți globalizate.

Iar schimbarea mentalității profesorilor, a unor angajați, manageri de întreprinderi este cea mai mare provocare, pentru ca educația să prospere și să aibă perspective durabile.

Prin cooperare, elevii pot împărtăși resurse și cunoștințe, pot promova schimbul de experiență și pot promova integrarea între diferitele niveluri de educație, ceea ce le oferă o pregătire mai bună pentru piața muncii.

Ar fi binevenită înscrierea dual ce ar permite elevilor să participe la două programe sau instituții educaționale diferite simultan, cum ar fi un elev de liceu care urmează cursuri vocaționale la un centru de excelență, colegiu sau la o școală profesională.

Referințe bibliografice:

1. Todaro, M. În: Retrieved, March 22, 2015. University of Oldenburg, University of Oldenburg, 1995.
2. Novosadova, M., Selen, G., Piskunowicz, A., Hassan, S., Mousa, N., Suoheimo, S. TheImpact of Non Formal Education on Young People and Society. AEGEE-Europe.
3. Beerkens, E. Encyclopedia of International Higher. International Consortia of Higher Education Institutions, 2018.
4. Bonilla, K., Salles-Filho, S, Bin, A. În: Building Science, Technology, and Research Capacity in Developing, vol. 9(1), pp. 99-132, 2018.
5. Ordin MEC nr. 234, „Regulamentul de organizare a studiilor în învățământul profesional postsecundar și postsecundar nonterțiar în baza sistemului de credite de studii transferabile,” p. 20, 25 03 2016.
6. Franco, M., Pinho, C. A case study about cooperation between University Research Centres: Knowledge. În: Journal of Innovation & Knowledge, vol. 4(1), pp. 62-69, 2019.
7. Legea nr. 110 din 21-04-2022 cu privire la învățământul dual. Disponibil:

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=131324&lang=ro

8. Chetro-Szivos, J. Cross-border Tertiary Education: The Challenges and Opportunities for Intercultural. În: Journal of Intercultural Management, vol. 2(1), pp. 5-22, 2010.
9. Arcella, F., Mincer-Daszkiewicz, J., Ravaioli, S. Web-services for Exchange of Data on Cooperation and.
10. Goraș-Postică, V. Metodele bazate pe acțiune în calificarea profesională: experiențe din Germania. În: Meridiane educaţionale. Eseuri de pedagogie comparată, pp. 59-71, 2016.